

הבאת ביכורים

העובדה — עבודה : נשמת החגים פרוחה מתוכם,
בן מעמם, גם ליוחם, והרי הם נמשכים ארוכים ומשוע-
במים ללא עלית נשמה, והנפש עורגת ליון חדש למל-
אות בו את הנארות הישנים. החג דורש ותובע את
תיקונו.

יקר לנו על בן כל קו וקו וכל תג ותג הבא להעשיר
את החג ולהבנים בו תוכן חי.

ותנה לפני שנים אחדות בא מנהג חדש למדינה :
טכס הבאת בכורים למען הקה"ק בנקודות העמק בהג
השבועות. המנהג נתקבל ברצון. חזר החג לאכסניה
שלו. זיוג נאה של העבר וההווה. דג השבועות, הג
הבכורים.

ואולם משום דרכי שלום, כדי לא לתת פתחון פה
למשטינים הרזאים משום מה בזה חילול יום טוב,
בטל המנהג. נבר הקיטרוג. וחבל מאד.

מנהג נאה זה שהתחלנו בו מצוה עלינו להחזיק
בו. ואם מפני איזו סיבה שהיא אי אפשר לסדרו בהג
נופא — נעבירלו ליום שלפניו. יש להכריז
על ביטול פלאכה במחצית היום
השניה של ערב החג לשם הבאת הב-
כורים. ונכנס לחג פרוך שמחה של מצוה.

אמנם, חצי יום עבודה במשקי העובדים דבר הוא,
אך בכל זאת אין לותר על הבאת הבכורים שהחילוננו
בה. כי קו לקו יצטרף. והוי התרש שלנו, זה שאנו
מצפים לו כל כך. כל קו יקר.

נחום איש גמזו